EUROPA-PARLAMENTET

2004 *2009*

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

FORELØBIG
2004/2221(INI)

8. november 2004

UDKAST TIL BETÆNKNING

med forslag til Europa-Parlamentets henstilling til Rådet om en EU-strategi til bekæmpelse af narkotika (2005-2012)
(2004/2221(INI))

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

Ordfører: Giusto Catania

PR_INI_art49

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS HENSTILLING TIL RÅDET 3

BEGRUNDELSE..... 8

FORSLAG TIL HENSTILLING (B6-0070/2004) 10

UDTALELSE FRA UDVALGET OM MILJØ, FOLKESUNDHED OG FØDEVARESIKKERHED.....

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS HENSTILLING TIL RÅDET

om en EU-strategi til bekæmpelse af narkotika (2005-2012)
(2004/2221(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til forslag til henstilling til Rådet af Rosa Díez González for PSE-Gruppen om udkast til en EU-strategi til bekæmpelse af narkotika (2005-2012) (B6-0070/2004),

– der henviser til afsnit V i EU-traktaten (konsolideret udgave)[1],

– der henviser til afsnit VI i EU-traktaten (konsolideret udgave)[2], navnlig artikel 31, stk. 1, litra e), og artikel 34, stk. 2, litra b),

– der henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (konsolideret udgave)[3], navnlig artikel 252,

– der henviser til udkastet til traktat om en forfatning for Europa, navnlig artikel I-16, I-40, II-94, II-95, III-271, III-278, III-305 m.fl.,

– der henviser til integrationen af Schengen-lovgivningen i hhv. EU- og EF-traktaten,

– der henviser til FN's konvention om narkotika af 30. marts 1961 som ændret ved Genève-protokollen af 25. marts 1972, FN's konvention af 21. februar 1971 om psykotrope stoffer og FN's konvention af 19. december 1988 imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer,

– der henviser til Rådets forordning (EØF) nr. 302/93 af 8. februar 1993 om oprettelse af et europæisk overvågningscenter for narkotika og narkotikamisbrug[4],

– der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet med henblik på vedtagelse af en handlingsplan for Den Europæiske Union vedrørende bekæmpelse af narkotikamisbrug (1995-1999) (KOM(1994)0234),

– der henviser til den politiske erklæring om narkotika og de resolutioner, der blev vedtaget på FN's Generalforsamlings særlige samling den 8. og 10. juni 1998,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 102/97/EF af 16. december 1996 om et EF-handlingsprogram vedrørende forebyggelse af narkotikamisbrug som led i indsatsen inden for folkesundhed (1996-2000)[5],

[1] EFT C 325 af 24.12.2002.
[2] EFT C 325 af 24.12.2002.
[3] EFT C 325 af 24.12.2002.
[4] EFT L 36 af 12.2.1993, s. 1.
[5] EFT L 19 af 22.1.1997, s. 25.

– der henviser til Rådets fælles aktion 96/750/RIA af 17. december 1996 vedrørende indbyrdes tilnærmelse af Den Europæiske Unions medlemsstaters lovgivning og praksis med henblik på bekæmpelse af narkotikamisbrug samt forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig narkotikahandel[1],

– der henviser til Rådets fælles aktion 97/396/RIA af 16. juni 1997 vedrørende udveksling af oplysninger, risikovurdering og kontrol med nye former for syntetisk narkotika[2],

– der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2046/97 af 13. oktober 1997 om Nord-Syd-samarbejde vedrørende bekæmpelse af narkotika og narkotikamisbrug[3],

– der henviser til Rådets og Kommissionens handlingsplan for, hvorledes Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bedst kan gennemføres [4], godkendt af Det Europæiske Råd i Wien i december 1998, navnlig punkt 13, 14, 44, 47 og 51,

– der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tampere den 15.-16. oktober 1999, navnlig punkt 43, 48, 50, 59, 60, 61 og 62,

– der henviser til Det Europæiske Råd i Helsinki den 10. og 11. december 1999, navnlig konklusion 53, hvor det noterede sig EU's narkotikastrategi (2000-2004),

– der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Santa María da Feira den 19.-20. juni 2000, navnlig punkt 51, hvor det vedtog EU's narkotikahandlingsplan (2000-2004),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/97/EF af 4. december 2001 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge[5],

– der henviser til Kommissionens meddelelser til Rådet og Europa-Parlamentet om gennemførelsen af EU's narkotikahandlingsplan (2000-2004) (KOM(2001)0301 og KOM(2002)0599),

– der henviser til Rådets forordning (EØF) nr. 302/93 af 8. februar 1993 om oprettelse af et europæisk overvågningscenter for narkotika og narkotikamisbrug (KOM(2003)0808 - 5085/04 CORDROGUE 7 SAN 3),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 273/2004 af 11. februar 2004 om narkotikaprækursorer[6],

– der henviser til forretningsordenens artikel 114, stk. 3, og artikel 83, stk. 5,

---

[1] EFT L 342 af 31.12.1996, s. 6.
[2] EFT L 167 af 25.6.1997, s. 1.
[3] EFT L 287 af 21.10.1997, s. 1.
[4] EFT C 19 af 23.1.1999, s. 1.
[5] EFT L 344 af 28.12.2001, s. 76.
[6] EFT L 47 af 18.2.2004, s .1.

– der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Udvalget om (A6-0000/2004),

A. der henviser til, at forbrug af og handel med narkotika har nået et meget vidt omfang i alle medlemsstaterne, og at dette problem ikke kan løses individuelt af de enkelte stater, hvorfor det er uomgængeligt, at EU vedtager en virkelig europæisk narkotikabekæmpelsespolitik og gennemfører den integreret og globalt med alle nødvendige midler for at forebygge og løse de sundhedsproblemer og den sociale marginalisering, som narkotika skaber for befolkningen, samt for at genoprette den skade, som den organiserede narkotikakriminalitet påfører samfundet,

B. der henviser til, at Rådet (retlige og indre anliggender) på samlingen den 8. juni 2004 vedtog gennemførelse af en ny EU-strategi for narkotikabekæmpelse for perioden 2005-2012, som skulle fastsætte grundlaget for to EU-handlingsplaner for narkotikabekæmpelse, der hver skulle gælde i tre år (2005-2007 og 2009-2011), og som hver skulle efterfølges af en etårig evalueringsperiode (2008 og 2012), og at denne strategi skulle vedtages på Det Europæiske Råd i december 2004,

C. der henviser til, at Rådets nederlandske formandskab den 6. juli 2004 forelagde Den Horisontale Narkotikagruppe et udkast til EU-strategi for narkotikabekæmpelse (2005-2012) (CORDROGUE 53), der tog hensyn til konklusionerne fra konferencen i Dublin den 10.-11. maj 2004 om en "EU-strategi for narkotika", og som senere er blevet behandlet på dets møder den 7.-8. september og den 30. september -1. oktober 2004,

D. der henviser til, at hverken Overvågningscenteret for Narkotika og Narkotikamisbrug (EONN) eller Kommissionen endnu har forelagt deres hhv. tekniske og politiske evalueringsrapport, som kan gøre det muligt at vurdere, i hvilket omfang man har opfyldt de 11 generelle målsætninger og de seks hovedmålsætninger, som er fastlagt i EU's strategi for narkotikabekæmpelse (2000-2004),

E. der har kendskab til, at Rådet i Den Horisontale Narkotikagruppe og i CAT (artikel 36-udvalg i henhold til EU-traktaten) er i færd med at forhandle indholdet af forslaget til EU-strategi for narkotikabekæmpelse (2005-2012) uden at have kendskab til evalueringerne af hverken EU-strategien for narkotikabekæmpelse (2000-2005) eller af gennemførelsen af EU's narkotikahandlingsplan (2000-2005), som skal foretages af EONN og Kommissionen, og hvis resultater forventes præsenteret i oktober og november 2004,

F. der er overbevist om, at medlemsstaterne og EU klart mangler politisk vilje til at bekæmpe narkotikaproblemet på EU-plan,

G. der mener, at de risici, som narkotika medfører, udelukkende skal analyseres fra et videnskabeligt synspunkt, idet man nøje undersøger objektive og sammenlignelige data og undgår enhver form for ideologisk vurdering, hvilket er den bedste måde til at løse de talrige problemer, der er forbundet med narkotika,

1. henstiller til Det Europæiske Råd og Rådet ved fastlæggelse af den kommende EU-strategi til bekæmpelse af narkotika (2005-2012) og generelt i forbindelse med EU's narkopolitik:

a) at fastlægge en egentlig EU-politik til bekæmpelse af narkotika for alle europæiske borgere, der belyser problemet ud fra alle synspunkter og områder, og som bakkes op med de nødvendige økonomiske ressourcer fra EU-budgettet, fordi den enkelte medlemsstats nationale narkotikapolitik i et område uden indre grænser uundgåeligt vil få indflydelse på hele EU;

b) at være opmærksom på, at de evalueringer, der hidtil er foretaget af de seks vigtigste mål, der blev opstillet i EU-strategien for narkotikabekæmpelse (2000-2004), kun viser positive resultater for ét af dem, medens ingen af de andre fem mål er blevet gennemført på tilfredsstillende måde;

c) at udtænke og udforme den nye EU-strategi til bekæmpelse af narkotika (2005-2012) radikalt anderledes end den nuværende;

d) at basere den nye EU-strategi til bekæmpelse af narkotika på et retligt, institutionelt og økonomisk grundlag, der adskiller sig fra det utilstrækkelige grundlag, som den nuværende strategi hviler på, og som til stadighed har vist sig ineffektiv;

e) at vedtage et nyt passende retligt instrument, der kan opstille ensartede mål for Unionen på narkotikaområdet og fastlægge mulighederne for samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande, samt fastsætte de institutionelle procedurer og de nødvendige økonomiske midler;

f) at indføre et særligt kapitel om narkotika i EU's almindelige budget, som er tæt knyttet til alle de foranstaltninger, der bør indgå i de kommende handlingsplaner, som Kommissionen skal vedtage, fordi man ellers ikke vil kunne opfylde de målsætninger, der er fastsat i strategien til bekæmpelse af narkotika;

g) ikke at vedtage den nye EU-strategi til bekæmpelse af narkotika (2005-2012) uden kendskab til de reelle resultater af den forrige strategi vurderet ved hjælp af de nødvendige tekniske og politiske evalueringer;

h) officielt - i overensstemmelse med principperne om demokratisk legitimitet, gennemsigtighed og loyalt samarbejde mellem institutionerne - at informere Europa-Parlamentet om status i Rådets forhandlinger om EU-strategien til bekæmpelse af narkotika (2005-2012);

i) at høre Europa-Parlamentet inden vedtagelse af EU-strategien til bekæmpelse af narkotika (2005-2012), således at der i tide kan tages hensyn til Parlamentets synspunkter;

j) at foreslå nogle foranstaltninger, der er helt anderledes end de angivne, for at nå det generelle mål i udkastet til EU-strategi til bekæmpelse af narkotika om at forbedre den enkeltes velfærd og beskytte befolkningen ved at behandle problemet på en afbalanceret og integreret måde, eftersom de foreliggende forslag er fuldstændig utilstrækkelige;

l) at ændre elementerne i udkastet til EU-strategi til bekæmpelse af narkotika, fordi de ikke tager hensyn til de objektive realiteter og derfor uundgåeligt er dømt til atter en

gang at mislykkes, for så vidt angår opfyldelse af de fastsatte målsætninger;

m) klart at udforme og oprette en ny europæisk koordinationsmekanisme for narkotikapolitikken for at sikre en integreret, tværfaglig og afbalanceret behandling af narkotikaproblemet, hvilket i dag er mere nødvendigt end nogensinde efter 10 nye medlemsstaters tiltræden;

n) at fastsætte nogle minimumsstandarder, der forbedrer mulighederne for intervention med henblik på risikoforebyggelse, og nogle minimumsstandarder for revalideringsforanstaltninger, der er baseret på den bedste praksis i medlemsstaterne, med henblik på at reducere skader forårsaget af narkotikamisbrug;

o) at lægge meget større vægt på forebyggelse og revalidering af personer, der er afhængige af narkotika, og der som følge deraf ofte befinder sig i en situation af marginalisering og social udstødelse, end på den fejlslagne repressive strategi, der til tider har ført til krænkelse af de grundlæggende menneskerettigheder;

p) at insistere på en styrkelse af de oplysningsforanstaltninger, der skal iværksættes for at advare mod risikoen ved narkotika;

q) at fastlægge og eksponentielt styrke civilsamfundets deltagelse og engagement i løsningen af narkorelaterede problemer;

r) at indføre nogle evalueringsforanstaltninger, der giver mulighed for sikkert at spore og i tide korrigere afvigelser fra de mål, der er fastsat i EU-strategien for narkotikabekæmpelse;

s) at træffe passende foranstaltninger til at sikre, at der tages hensyn til den tætte sammenhæng mellem den organiserede kriminalitets økonomiske fortjeneste ved ulovlig narkohandel og støtten til international terrorisme, og at anvende den gældende lovgivning om konfiskation af goder og bekæmpelse af hvidvaskning af penge på alle områder;

t) at medtage en særlige bestemmelse om samarbejde på narkotikabekæmpelsesområdet i alle internationale aftaler og navnlig i de nye samarbejdsaftaler med tredjelande og give denne bestemmelse status som væsentlig;

u) at forøge udviklingsstøtten til de narkotikaproducerende lande væsentligt ved hjælp af programmer for bæredygtige alternative afgrøder og radikal fattigdomsbekæmpelse;

2. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet og Det Europæiske Råd samt til orientering til Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, til Det Europæiske Narkotikaovervågningscenter, Europarådet og FN.

BEGRUNDELSE

EU-strategien for narkotikabekæmpelse kan ikke baseres på en ideologisk tilgang, men bør nødvendigvis være baseret på videnskabelige vurderinger for at gennemføre en virkelig bekæmpelsespolitik mod udbredelsen af narkotika samt af de forbrydelser, der er forbundet med narkotikamisbrug.
Blandt de europæiske borgere er der et øget narkotikaforbrug, og det er det mest tydelige tegn på at de repressive og strenge politikker, der er blevet vedtaget i medlemsstaterne, ikke kan bremse narkotikahandlen, der fortsat er en af de vigtigste indtægtskilder for den organiserede kriminalitet og blandt terrororganisationer.
Af en Eurobarometer-undersøgelse, som blev gennemført for Kommissionen og involverede 7.600 unge mellem 15 og 24 år (april-maj 2004), fremgår det, at det er yderst let af skaffe stoffer i alle de europæiske lande, og at nysgerrigheden og nydelsen ved at overskride grænser er de væsentligste grunde til indtagelse af narkotika.
Endvidere fremgår følgende af årsberetningen for Overvågningscenteret i Lissabon: "Cannabis er stadig det mest anvendte stof i EU, og mange lande rapporterer om langtidsbrug af narkotika på over 20 % i den almindelige befolkning. Et konservativt skøn tyder på, at mindst en ud fem voksne i EU har prøvet stoffet. Målinger viser, at brug af cannabis er steget i hele EU, selvom denne stigning synes at have stabiliseret sig i nogle lande, ganske vist på et hvad almindeligvis antages at være et historisk højt niveau."
Det er dermed vigtigt at klassificere stofferne og undgå generaliseringer, idet effekterne af de forskellige slags narkotika ikke er ens og uden betydning. Nogle stoffer, især de såkaldte bløde stoffer, er ikke vanedannende, som det fremgår af videnskabelige undersøgelser.
Ud over stigningen i indtagelsen af narkotika, er der et andet punkt, det er nødvendigt at tage højde for i EU's strategi, og det er de dødsfald, der er forbundet med brug af narkotika. Mens antallet af dødsfald forårsaget af aids er faldende, er antallet af dødsfald forårsaget af en overdosis stabilt eller forsat stigende.
Dette er en anden statistisk kendsgerning, der tydeligt viser, at den aktuelle strategi ikke er tilstrækkelig for at opnå målet om at beskytte individer og forbedre velfærdsniveauet i samfundet.

Den aktuelle narkotikabekæmpelsesstrategi foruroliger på ingen måde mafiaen, de kriminelle organisationer eller terrororganisationerne. Tværtimod stiger de årlige indtægter fra narkotikahandel, og ifølge Europol fremgår det af verdensomspændende statistikker, at beslaglæggelserne af narkotika hovedsageligt sker i nogle få lande, hvor ca. 75% af alle beslaglæggelser af forbudte stoffer på verdensplan finder sted. Ifølge Europols beretning om den organiserede kriminalitet er narkotikaproduktionen og -trafikken forsat den vigtigste aktivitet blandt de kriminelle grupper i EU. Ingen anden sektor inden for den organiserede kriminalitet giver så høje fortjenester.

Den kriminalitet, der er forbundet med narkotika, må tages i betragtning for at forstå de forbrydelser, der begås under påvirkning af ulovlige stoffer, de forbrydelser, der begås af narkomaner for at kunne opretholde egne vaner (først og fremmest formueforbrydelser og narkotikasalg) samt de ”systematiske" forbrydelser, der begås i forbindelse med virksomhed på det ulovlige marked (for at beskytte territorier, bestikkelse af tjenestemænd osv.).

Derfor er det nødvendigt at igangsætte et EU-projekt om alternative former for frihedsstraf for at

undgå, at narkotikabekæmpelsen udelukkende fokuserer på fængselsstraf. Narkotikabekæmpelsesstragien bør anses for værende en form for samfundsindgreb, der fokuserer på årsagerne til de sociale problemer og forsøger at forebygge narkotikamisbrug. Ligeledes bør bekæmpelsesstrategier, der ofte udelukkende fokuserer på narkomanerne, ændres. En strategi, der har til formål at mindske af skaderne, bør derfor prioriteres. Foranstaltninger, der sigter på at mindske narkotikarelaterede sundhedsskader, reducere antallet af dødsfald og forhindre enhver form for forstyrrelse af den offentlige ro og orden, er blevet en naturlig del af de nationale strategier på området og en klar politisk prioritet i de fleste lande. I medlemsstaternes beskrives gennemførelsen af initiativer, der sigter på at mindske skaderne, som "meget vigtig", "af stor betydning", "fundamental", "en prioritet" eller som "et nøgleaspekt i den nationale strategi på narkotikaområdet".

FORSLAG TIL HENSTILLING (B6-0070/2004)

jf. forretningsordenens artikel 114, stk. 1
af Rosa Díez González for PSE-Gruppen
om udkast til en EU-strategi til bekæmpelse af narkotika (2005-2012)

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Rådets samling (retlige og indre anliggender) den 2.-3. december 2004, hvor der vil blive behandlet et udkast til en EU-strategi til bekæmpelse af narkotika i perioden 2005-2012,

– der henviser til Det Europæiske Råds topmøde den 17. december 2004, hvor udkastet til en EU-strategi til bekæmpelse af narkotika i perioden 2005-2012 vil blive vedtaget,

– der henviser til forretningsordenens artikel 114, stk. 1,

A. der henviser til, at rammen og prioriteterne, som skal fastlægges i den nye EU-strategi til bekæmpelse af narkotika, skal danne grundlag for to på hinanden følgende treårige handlingsplaner i EU til bekæmpelse af narkotika (2005-2007 og 2009-2011), hvor hver af disse handlingsplaner skal følges af en etårig evalueringsperiode (2008 og 2012),

B. der henviser til, at en væsentlig del af narkotikapolitikken i EU består i en forbedring af samarbejdet mellem EU's institutioner,

C. der henviser til, at det er vigtigt at benytte denne lejlighed til at fremme og udvikle effektive og globale strategier til bekæmpelse af narkotika,

1. henstiller til Rådet:

   a) at fastlægge en konkret europæisk politik til bekæmpelse af narkotika, som tager sigte på en mindskelse af udbud og efterspørgsel og på information og evaluering;

   b) at udarbejde og fremme strategier til begrænsning af skaderne i medlemsstaterne uden at forbyde de enkelte medlemsstater at vedtage foranstaltninger eller gennemføre eksperimenter på dette område;

   c) at sørge for en streng overholdelse af klausulen om bekæmpelse af narkotika i internationale aftaler og i den forbindelse kræve, at denne klausul anerkendes som værende "absolut nødvendig";

   d) at sørge for, at Kommissionen udarbejder udkast til handlingsplaner til bekæmpelse af narkotika (2005-2007 og 2009-2011) i samråd med Europa-Parlamentet, Det Europæiske Overvågningsorgan for Narkotika og Narkotikamisbrug (EONN) og Europol samt efter høring af de relevante organisationer i det civile samfund;

2. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet og til orientering til Det Europæiske Råd og Kommissionen.